

SCENARIUSZ

wystąpienia dla szkół z okazji XXV Dnia Papieskiego pod hasłem *Prorok Nadziei*

Piosenka „Ciebie chcemy”, owca

<https://www.youtube.com/watch?v=ThMpCmFqbMw>

Narrator I: Nową przypowieść zafundował nam świat. Przypowieść o ziarnku pszenicznym. O ziarnku, które wpadło w beton i tam zostało na wieki wieków. Nie przyniosło żadnego owocu. O ziarnku, które padło na autostradę, a samochody rozjechały je i zniszczyły. O ziarnku, które padło w plastikowe pola, na szklane ziemie, na marmurowe schody. W tej nowej przypowieści ziarno nie wydaje owocu. Nie daje życia. W tej smutnej historii człowiek umiera z głodu.

Narrator II: Podczas tegorocznego Dnia Papieskiego, chcemy przypomnieć sobie, że na drugim brzegu rozpaczy, pomiędzy jednym umarłym ziarnem a drugim, znajduje się coś jeszcze. Nadzieja.

Narrator III: Kto widział Nadzieję, nie zapomina jej. Szuka jej pod każdym niebem i wśród wszystkich ludzi. I śni, że kiedyś odnajdzie ją znowu, nie wiadomo, gdzie, może wśród swoich. W każdym z nas pulsuje możliwość bycia na powrót innym człowiekiem.

Narrator IV: Ten Święty Jubileuszowy Rok 2025 jest szczególnym czasem dla całego Kościoła. W wakacje młodzież z całego świata spotkała się w Rzymie, by uczcić Jubileusz Młodzieży – 40 rocznicę ustanowienia Światowych Dni Młodzieży. Zaś świętowany przez nas Dzień Papieski pod hasłem „Prorok Nadziei” obchodzi swoje 25-lecie.

Narrator V: Najważniejszym wydarzeniem tego roku stało się odejście od nas Papieża Franciszka. Jednak nasze wspólnotowe „sieroctwo” nie trwało długo. Nowy Ojciec Święty przybył do nas z Peru i Stanów Zjednoczonych, przyjmując imię Leon. Dlatego dzisiaj chcemy przypomnieć słowa wszystkich czterech „Proroków Nadziei” – Papieży Nowego Tysiąclecia.

Nagranie przedstawiające kompilację momentu wyboru ostatnich czterech papieży – Jana Pawła II, Benedykta XVI, Franciszka i Leona XIV.

Krótki filmik można wyświetlić na ekranie lub emitować sam dźwięk prosto z głośnika.

<https://www.youtube.com/shorts/7-3GoSiCeP0>

Czterech uczniów odgrywa role kolejnych papieży. Przebrani są w białe sutanny i piuski. Mogą odróżniać się elementami garderoby – Jan Paweł II – czerwone buty, Benedykt XVI – czerwona kapa z futerkiem, Franciszek – czarne buty, Leon XVI – okulary.

Uczeń I: Biblijni prorocy zapowiadali przyjście Chrystusa. Współcześni prorocy pokazują, że jest On jedyną drogą do szczęścia i zbawienia. Takim prorokiem był św. Jan Paweł II.

Uczeń II: Jako papież, czyli Namiestnik Chrystusa, stał się sługą sług Bożych. Nie był jedynie głową całego Kościoła, ale również opiekunem każdego i każdej z nas, Posłańcem Nadziei i Wiary, która zawsze zwycięża nad złem.

Jan Paweł II: Nie bójmy się ludzi. Nie bójmy się prawdy o nas samych. Człowiek jest zawsze taki, jaki jest. Nieustannie modlę się o radość. Modlę się też za smutek. Pamiętam w modlitwie o cierpiących. To wołanie o zwycięstwo dobra również poprzez zło, poprzez cierpienie, poprzez wielką ludzką krzywdę i niesprawiedliwość. Modlitwa jest szukaniem Boga. A Bóg objawia się w niej jako Miłość i Miłosierdzie, które dźwiga, podnosi z upadku, zaprasza do ufności. Człowiek, który się modli, już ma nadzieję, wyznaje prawdę i pozwala Bogu istnieć. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni.
(Z książki „Przekroczyć próg nadziei”)

Piosenka „Ty obecny wśród nas”, Mocni w Duchu
<https://www.youtube.com/watch?v=xyVjzoxMbKE>

Uczeń III: Papież Benedykt XVI przez cały swój pontyfikat wskazywał na nadzieję, która jest darem i która pojawiła się po raz pierwszy, kiedy objawił się Bóg.

Uczeń IV: Ojciec Święty uczył nas, że Ewangelia może oddziaływać na nasze życie tak, że możemy być odkupieni przez nadzieję – niezawodną siłę, dzięki której możemy stawiać czoła teraźniejszości.

Benedykt XVI: Nie wiemy dokładnie, co nas czeka, ale wiemy ogólnie, że nasze życie nie kończy się pustką. Odważmy się zapalić świecę naszej cierpliwości, ufności, miłości. Zamiast narzekać na ciemność nocy, zapalmy to światło, które otrzymaliśmy z rąk Bożych. Nie zapominajmy, że nadzieja to wiara, że jeszcze można przeżyć miłość.
(z encykliki „Spe Salvi”)

Wiersz Marka Bieńkowskiego „Dialog”

Gdy ci się wydaje,
że nie ma już nikogo
chcę byś wiedział iż jestem.
Gdy nam się wydaje,
że głos ma tylko szatan
dajmy sobie słowo

i posłuchajmy ludzkiej mowy.
Może to pozwoli nam
porozumieć się z Bogiem.

Na początku było słowo
i ono musi uratować nas
przed ostatecznością.

Uczeń V: Pierwszy w historii papież z Ameryki Południowej kontynuował dzieło Jana Pawła II, zwracając uwagę na biednych, opuszczonych i poniżonych. Jednocześnie będąc pełnym radości, siły i skromności.

Uczeń VI: Podczas orędzia z okazji Światowego Dnia Modlitw o Powołania Papież Franciszek zachęcał nas do modlitwy, która pomaga odkryć swoje powołanie i pozwala nam stać się pielgrzymami nadziei i budowniczymi pokoju.

Franciszek: Modlitwa jest pierwszą siłą nadziei. Modlisz się i nadzieja rośnie, rozwija się. Powiedziałbym, że modlitwa otwiera drzwi nadziei. Nikt nie może czuć się wykluczony z tego wezwania, każdy musi mieć odwagę, aby zaangażować się w troskę o otaczających nas ludzi i środowisko, w którym żyjemy. Wstańmy więc i wyruszmy jako pielgrzymi nadziei, ponieważ tak jak Maryja wraz ze św. Elżbietą, również my możemy nieść wieści radości, rodzić nowe życie i być twórcami braterstwa i pokoju.
(Z orędzia na Światowy Dzień Modlitw o Powołania, 2024)

Piosenka „Ukojenie”, TGD

<https://www.youtube.com/watch?v=5y0jndqY5Kw>

Uczeń VII: W maju cały świat wstrzymał oddech. Smuciliśmy się z powodu śmierci Ojca Świętego Franciszka, a chwilę później zastanawialiśmy się, kto zostanie wybrany nowym papieżem. Z niecierpliwością czekaliśmy na biały dym.

Uczeń VIII: Leon XIV jest papieżem zaledwie kilka miesięcy, a już dał nam się poznać jako wielki orędownik pokoju i przyjaciel młodzieży. Św. Augustyn, założyciel zakonu, do którego należy papież, mawiał: „Dla was jestem biskupem, z wami jestem chrześcijaninem”

Leon XIV: Na tym polega nadzieja: na świadomości, że nawet jeśli my możemy zawieść, Bóg nie zawodzi nigdy. Nawet jeśli możemy zdradzić, On nie przestaje nas kochać. A jeśli pozwolimy, by dosięgła nas ta miłość – pokorna, zraniona, ale zawsze wierna – wtedy naprawdę możemy się odrodzić. I zacząć żyć już nie jako zdrajcy, lecz jako zawsze miłowane dzieci.

(Z audyencji generalnej, 18 sierpnia 2025)

Piosenka „W Twoich oczach niebo”, Vox Eremi

<https://www.youtube.com/watch?v=9TxkBtV18Oc>

Uczeń: Św. Jan Paweł II powtarzał, że młodość jest wiekiem nadziei, obietnic, entuzjazmu, projektów i ideałów. Młodość ciągle wierzy w lepszy świat.

Uczeń: Na początku tego roku szkolnego, 7 września, byliśmy świadkami kanonizacji dwóch młodych chłopaków i naszych patronów – Piotra Jerzego Frassatego i Carla Acutisa. Pomimo szybkiego odejścia z tego świata ciągle uczą nas, że śmierć nie jest snem, bezruchem ani bezczasem. A na pewno nie jest ostatnią odpowiedzią na pytanie o sens świata.

Uczniowie odgrywają role Piotra Jerzego Frassatego i Carla Acutisa – są przebrani w charakterystyczne dla nich stroje

Piotr Jerzy Frassati: Warto żyć nadzieją, bowiem tylko wówczas nasze życie staje się cudowną pieśnią o Bożym królestwie! Ta radość apostołów, którzy poszli w świat głosić Ewangelię, dociera i do nas. To my słyszymy ich słowa, nasze oczy oświeśla blask ich nauki, a serce...? A serce zaczyna bić naprawdę. Stajemy się podobni do apostołów. Niczym pszczoły, które krążą wokół ula, które ciągle pracują, a żadna z nich nie narzeka. Z ich pracy-miłości rodzi się słodki miód.

Wiara, nadzieja i miłość to trzy cechy apostoła, który ciągle się śpieszy, bo bliskie jest Królestwo Niebieskie. Śpieszy się jak mama, która szykuje poczęstunek i wie, że zaraz cała ferajna zwali się do domu, a ona jeszcze niegotowa. Albo inaczej – ona już wszystko przygotowała, ale jeszcze pomyślała, że trzeba kwiaty postawić na stole.

Carlo Acutis: Prorocy to słudzy Boga, którzy zapowiadają przyjście Mesjasza. Prorok nadziei zapowiada przyjście Nadziei. Takim prorokiem może być każdy z nas. W naszych współczesnych czasach potrzebni są prorocy – prawdziwi prorocy. Nie jasnowidz, który przepowiada przyszłość. Nie wróżka, która mówi, co będzie jutro, patrząc w gwiazdy, wróżąc z ręki albo stawiając pasjans z kart. Tacy przepowiadacze przyszłości, udający proroków, wprowadzają ludzi na drogę ciemności.

Dlatego popatrz na swoje życie. Przestań szukać proroków, a sam stań się prorokiem. Człowiekiem wiernym Bogu. Człowiekiem, który całą swoją nadzieję pokłada w Bożym miłosierdziu. Człowiekiem pełnym ducha wiary i modlitwy. Każdy z nas jest do tego powołany. Każdy powinien być prorokiem, czyli znakiem Bożej obecności, dzięki któremu inni ludzie odnajdują drogę do nieba.

Piosenka „Świadkowie nadziei”

<https://www.youtube.com/watch?v=eNqfGUj-260>

Autorka:
Milena Kwiatkowska
absolwentka Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”